

א.ד.

פרוטוקול מס. מ.ג.

מישיבת ועדת הכספים

התקיימה ביום ב', ט"ז בטבת, תשי"ד - 21.12.53 בשעה 10.45

נוכחים : היו"ר י. גורי
א. אלישר
י. אפרתי
ח. אריאב
י. בדר
א.מ. גניחובסקי
ש. דיין
א. הרצפלד
י. פורד
ז. שפר

מוזמנים: ד"ר לנדאו - מנהל הארנונה
מר ארנון - הממונה על התקציבים
ד"ר קיטרון - מטעם משרד המשפטים.

סדר-היום: דיון על מצב ההכנסות של מילווה החובה;
אישור העברות מסעף לסעף למשרדים השונים.
אישור צווי מכס לבלו.
בית-החרושת לחמרי הדברה "מכתשים".

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

א.מ. גניחובסקי: רצוני להציג שאילתה. בעת הדיון על תקציב הכנסת, שאלתי בנדון החנות השכנה, לכנסת המוכרת בשר חזיר וטריפה. בהסכמת כולם כתב יו"ר הוועדה ליו"ר הכנסת בנדון. אני מבקש להתעניין מה מצב הדברים.

היו"ר י. גורי: רצוני להביא לידיעת הוועדה את תוכן המכתב שנתקבל מאת מר בר-יוסף, בשם הוועדה למילווה חובה, ואשר מחייב החלטת הוועדה:

"... שעה שהוועדה דנה בענין שחרור חשבונות בבנקים של הג'וינט ו"מלבן" הדגשתי כי מוסדות אלה בכללם נושאת מוסדות תרבות, חינוך וכו', וכי המילווה שנוכה מחשבונותיהם יחזור להם לפי סעיף 8(ב) לחוק להחלפת שטרי בנק ומילווה חובה, תשי"ד-1952 שעה שיוקצבו הכספים לביצוע שלב ב' של פדיון מוקדם של מילווה שנוכה מחשבונות המוסדות הנ"ל. עובדות זו ידועה להם, אולם שני מוסדות אלה עמדו על כך, מטעמי פרסטיג' בלבד, שיפטרם מהמילווה כפי שפטרנו את הסוכנות היהודית, הקרן הקיימת וקרן היסוד, לפי סעיף 7 של החוק הנ"ל, כלומר שנצטרך לפרסם צו פטור מיוחד כפי שעשינו ביחס לכמה סוגים של חשבונות בבנקים ששחררו ממילווה בזמנו. הוועדה הסכימה בתנאי, שאם הסכומים המגיעים להם יעלו על הסכומים שיגיעו לפי ההסדר הכללי שצויין בטכתב יו"ר הוועדה, יוקצבו הסכומים המתאימים בנפרד.

נודה איפוא אם תאשרו לנו כי הפדיון המוקדם אליו התייחסתם במכתבם מיום 10.12.53, כוונתו לפטור לפי סעיף 7 של החוק".

אני סבור שאפשר לכלול את מלבן והג'וינט בסוג מוסדות אלה, ואם הוועדה אינה חולקת על כך, אנו יכולים לתת את הסכמתנו.

י. בדר: אני חושב שיש לאשר את הבקשה. שני מוסדות אלה משקיעים בארץ סכומים גדולים ומשרתים את המדינה בנאמנות, והם ראויים לתמיכה.

ה ר ח ל ט: להעניק למוסדות מלבן והג'וינט פטור לפי סעיף 7 של חוק מילווה חובה.

ה י ו ר י. גורי: אביא ליריעתכם את המכתב שקיבלתי מאת היועץ המשפטי, בעקבות השאלה שנתעוררה בדיוני ועדת המשנה לעניני מילווה חובה - פטור. השאלה שנתעוררה היא כיצד לפרש את המונח "רכוש שאינו מיועד לעשיית רווחים". היתם סברה שאם ועדת הכספים מחליטה לשחרר מוסד מסוים ממילווה חובה, הרי הוא משוחרר מכל הרכוש שלו, ואין רשאים לחלק את הרכוש לסוגים.

ק. לוז: טענתי היתה שאין לנו להיכנס לענין של שחרור רכוש או לא, זה ענין של המנהל. עלינו לקבוע שמוסד מסוים הוא ארגון, ציבורי, ומשתחלטנו על כך - חייב המנהל לשחרר.

ד"ר קיסרון: המכתב אומר בין היתר: "פירושו של "רכוש שאינו מיועד לעשיית רווחים" הוא, כי הרכוש עצמו אסור שישא כל רווח. רווח הוא כל סכום המתקבל תמורת שימוש ברכוש ועולה על הוצאת החזקת הרכוש. אין בפקא מינה כי הרווחים מיועדים לשימוש של גוף אשר אינו מתנהל לשם רווח, אלא אם אחד מבכטיו של הגוף מתנהל לשם השגת רווחים, בגין הנכס הזה יהיה הגוף חייב בתשלום מילווה החובה".

פירוש הדבר, שגם אם ועדת הכספים מחליטה שמוסד פלוני הוא מוסד פטור ממילווה, מכיוון שיש סייג של סעיף קטן (ג), יכול מנהל המילווה לומר: אתה אמנם פטור, אבל אם יש לך רכוש שיש לו עודף של ההכנסה, אני רואה אותו כרכוש שנושא רווחים, ואני יכול לגבות ממנו מילווה.

י. בדר: אני שולל את הפירוש הזה. המלה "מיועד" אינה מתאימה לכאן, ואני שולל גם את עצם היסוד של הסעיף.

אד.

היו"ר י. גורי:

רצוני להביא לידיעתכם את תוכן מכתב הלוואי של ד"ר לנדאו, לשלוש הטבלאות המכילות את הדו"ח של הכנסות מילווה חובה לסוף נובמבר 1953, אשר הומצאו לחברי הוועדה:

"... הנני מעיר את תשומת לבך שהמדובר הוא על קביעות זמניות, ואין לראות את ההיקף של ההכנסות, כפי שפורטו בדו"ח, כתוצאות סופיות.

עדיין לא נסתיימה הסדרה של התקנות להכרזות הנדרשות לפי החוק, ועוד לא החלו לזרום הערעורים בקשר לצירוד ומלאי סחורות, וגם הערעורים ביחס לשומה הסופית.

מצד שני ישנו מספר רב של תיקים שהשומה הזמנית עוד לא הוצאה, אולם הקדובר הוא בעיקר רק במכומים קטנים ביותר, שאינם עלולים להביא שינוי ניכר בהכנסות הסופיות."

המילווה נקבע בשיעור של 45 מיליון ל"י לחדשים אפריל-נובמבר. יש קביעות על 30 מיליון ל"י (זאת אומרת שני-שלישים) המתחלקים ל-55% מילווה ו-45% כופר. האם מכאן מסתבר שמנהל המילווה לא יצטרך להשתמש בסעיף האחרון של החוק, סעיף 66?

י. פורדר:

בהכנות לחוק השתדלנו לחלק את החוב גם לענפי המשק השונים: תעשייה, חקלאות וכו'. האם הנסיון של ד"ר לנדאו מוכיח שהערכות היו נכונות? האם אפשר אג"א לקבל פירוט של החלוקה לפי ענפי המשק?

י. בדר:

לשאלתו של חבר-הכנסת פורדר אני מצרף שאלה בנוגע לקבוצים ויתר סוגי החקלאות - כמה נתקבל מהם על-חשבון מילווה החובה?

לפי חשבוני עברו כבר הקביעות את ה-45 מיליון ל"י, אם נכפיל את סכום הכופר, ולכן על המנהל לפעול לפי סעיף 63. אני מבור כמו-כן, שעלינו להיות יותר ליברלים בשחרורים, כי למעשה השחרורים שנתן לא ישפיעו על היקף המילווה - לאור התוצאות שנראות כמובטחות - אלא רק על חלוקת העומס.

היו"ר י. גורי:

מסכום זה יש להוריד 1,600,000 ל"י של חברת "עמידור" שוועדת הכספים החליטה לשחררה. סכום הכופר מגיע ל-14,324,000 ל"י, אם נכפילו ונוסיף עליו את סכום המילווה בשיעור של 15,400,000 ל"י, הרי שנגיע ל-44,000,000 ל"י. כדי להפעיל סעיף 66 יש להגיע ל-47,000,000 ל"י. אנו לא עברנו את התחום כדי להפעיל סעיף 66. יש עוד ערעורים שיתקבלו, והסכום עוד יקטן.

ד"ר לנדאו:

את החומר שהומצא לכם יש לראות כחומר ראשוני, שלא נכללו בו שני סוגים רציניים של ערעורים בקשר לצירוד ומלאי סחורות.

אשר למלאי סחורות קיים הסייג, שאי-אפשר שהמחיר יהיה יותר גבוה מאשר המחיר בעת שהסחורה (יתה) תחת פיקוח, ולא יותר גבוה מאשר המחיר בו יכלה הסחורה להימכר ב-9.6.53, זה עלול להקטין את ההערכה.

קיימת בעיה שניה, והיא ענין הערעורים עצמם. כדי להחיש את הפעולה ביקשתי כי בעיר תל-אביב ימנו 10 ועדות, בחיפה - 6, ובירושלים - 3 ועדות.

עיקר ההכנסות, ויותר מאשר חשבנו, תבאנה מגורשים, היות והמחיר ב-1.4.52 היה יותר גבוה מאשר היום. אנו חוששים רק לענין ההוצאה לפעל, כי ישנם בעלי מגרשים רבים שאין להם הכנסות נוספות.

פנינו לאוצר, ובקשי רב קיבלנו הקצבת מטבע לרכישת מכונות חישוב. כאשר תגענה המכונות נוכל להתחיל בחישובים ולעשות

ועדת הכספים
21.12.53

א.ד.

ד"ר לנדאו:

את החלוקה לפי ענפי המשק. הרושם שלי הוא, כי עיקר ההכנסות תהיה ממגרשים, בתור שני יבואו בניינים ורק אחר-כך ציוד ומלאי סחורות.

לשאלתו של ד"ר גדר על ההכנסות שנתקבלו מהקטור החקלאי, רצוני להשיב כי לפי החוק גם קבוצים מבוססים לא חייבים במילוה על החלק החקלאי; ישלמו רק אותם קבוצים שיש בהם תעשיות. הוא הדין בקשר לחקלאות הפרטית והמושבים, ששם הסכומים יהיו קטנים. איני מעריך שההכנסה מהקטור החקלאי תגיע לסכום שיסב בו ממש.

רצוני לציין כי כל מפעלי התעשייה, פרט למפעל גדול אחד, הצהירו על כופר, כן עשו גם הקואופרטיבים הגדולים.

אם נקח בחשבון את כל הערעורים, אני סבור שנגיע ל- 30 מיליון, וכך לא עברנו את התחום.

רצוני להודיע לוועדת הכספים, שבכוונת האוצר להכניס בחוק מספר תיקונים, לא להגדלה או הקטנה, אלא כדי להמחיר מספר סעיפים שהם סתומים, ואין אפשרות בגללם לבצע את החוק.

אני רוצה לציין תופעה אחת - ואתם יכולים להיווכח בזה אם תראו כיצד מתחלקות ההכנסות - כי ירושלים צועדת כמעט בראש בהכנסות, כמובן באופן יחסי.

הסיכויים להשיג 7,5 מיליון הם טובים, ואני מקווה כי ל-7 מיליון ל"י בוודאי נגיע. אני מקווה שההכנסה בפברואר תגיע ל-2 מיליון ל"י. בתקציב הפיתוח יופיעו 9 מיליון ל"י במקום 12 מיליון, וזאת בגלל הליקויים בחוק, חוסר ליקוידיות, וכן בגלל העובדה שהרבה מפעלים בחרו בכופר במקום מילוה.

היו"ר י. גורי: אני מסכם את הדיון ואומר, כי התוצאות של הפעולה שנעשתה בחדשים אלה בביצוע חוק מילוה החובה, יש בהם כדי להניח את הדעת.

אישור צווי מכס ובלו.

היו"ר י. גורי: אני מביא לאישור הוועדה את צווי המכס והבלו שאושרו אתמול בישיבת ועדת המשנה. ישנם 3 צוויים: (1) צו העוטק בסוגים שונים של מצרכים, בעיקר מזון; (2) צו בדבר שנים תותבות, (3) צו בדבר משקאות חריפים.

אשר לצו הראשון, נתעוררה שאלה בנוגע לסעיף (ב) 196. יש סובר שמוכרים אותו כיום בשוק ב- 450 ל"י - לפי צו שפורסם אחרי צו זה. מחיר הסוכר שנמכר לתעשייה הוא 200 ל"י פלוס 75 ל"י מכס. חבר-הכנסת בז'רנו טען שהסעיף כפי שהוא מבוסס, אינו מבחין בין סוגים אלה. אם להפעיל את החוק הזה כלשונו, אפשר להטיל מכס של 450 ל"י על מצרכים שהם כלולים באינדקס, וזה עלול להעלות את האינדקס ולהעמיד את התעשייה במצב לא נוח. ד"ר מנדלסון השיב כי יש גמישות במדיניות זו, אבל חברי הוועדה טענו כי במקרה זה אין לסמוך על שיקול-דעת, אם שיקול הדעת הזה אינו נתון במסגרת החוק.

לבסוף סיכמה הוועדה: צו זה פורסם ב-29.11, תקפו יסתיים ג- 2.1, לכנסת הוא יובא בשבוע הבא, היינו ב-30.12, זאת אומרת שהוא ישאר בתוקף רק יומיים. בינתיים פרסם האוצר צו חדש. סוכם איפוא, שאנו מבקשים מאת האוצר שתוך שבוע ימים יביא לנו הצעות לתיקונים בצו זה, שיהיה צורך בעקבות ההערות של ועדת המשנה, על-מנת שאנו לא נחכה חדשים, לאישורו על-ידי הכנסת, אלא נביא אותו בצורתו המתוקנת לכנסת כעבור זמן קצר. בסייג זה נתקבלה החלטה בוועדת המשנה לאשר את הצו.

א.ד.

היו"ר י. גורי:

נשמעה הערה משפטית, המתייחסת גם לסעיף 196 (ב)(ג). הטענה הייתה שהחוק אינו צריך להניח מקום לשיקול-דעת שרירותי. לכן סוכם, שכיוון שאנו מאשרים את החוק בעצם לאחר מעשה, קו זה צריך להדריך אותנו בעתיד. ואם יוציא צו, צריכים חברי ועדת הכספים, שהם הרשות המוסמכת לצורך הצו, לעקוב אחר חוקים אלה, ובמקרה שיש ערעור אין להמתין עד חדשים, אלא לעורר מיד את השאלה בוועדת הכספים, ויכולים - אם רוצים לבטל את החוק - להחיש את הדיון בכנסת.

בכל הסייגים הללו, החלטנו להמליץ לכנסת
לאשר את הצו.

אשר לצו בנוגע ליינות, היה דיון רחב ונתעוררו סספר בעיות. נאמר שיש כבר מחסן גדול של יינות ומשקאות חריפים - אטנם בא-כח האוצר הוכיח שהתצרוכת לא ירדה אלא בתנודות קלות - והתצרוכת ירדה, והמדיניות של הבלו עלולה עוד להקטין את התצרוכת, וזה טחטיא את המטרה מבחינת הפיתוח.

היות ובאמצע ינואר בקיים דיון רחב וכולל על מדיניות המכס והבלו - והאוצר מכין לנו סקירה על התפתחות מסי עקיפין מאז קום המדינה עם הסכרים, ותהיה גם הרצאת פתיחה - טיכמנו שאנו מאשרים את הצו מתוך רזרביה, שיתכן ובעקבות הדיון הכולל נגיע למסקנות בקוים יותר רחבים על מדיניות הבלו בנוגע ליינות.

ועדת המסנה מטליצה לאשר את כל הצוים,
ואילו אני אכתוב לשר האוצר על הדיון. לחבר-הכנסת ציזלינג אציין
הסתייגות כוללת לכל הצוים.

א. אליסר: מחיר היין כשלעצמו הוא יקר מדי, ואני מציע כי בעת הדיון יביאו לפנינו מספרים על המצב ועל התצרוכת השנתית.

י. אפרתי: אני מבקש כי לפני שהוועדה תחליט על עניני מכס ובלו על יין, היא תשמע את משרד החקלאות.

י. בדר: אני סבור כי המדיניות הנהוגה כאן בקשר ליינות אינה טובה. לייצור יינות יש בחינות רבות: בחינה מוסרית ובריאותית, בחינה חקלאית, כי ארצנו היא ארץ כרמים, ובחינה של יצוא. אני חושב כי בארץ כארצנו טעות גדולה היא

לעודד שימוש בבירה, למרות שבארץ כמו אנגליה עידוד הבירה הוא נשק ציבורי למלחמה נגד משקאות חריפים. בארצנו, שאופיה החקלאי דומה יותר לאיטליה, הייתי מעדיף כי בירה יהיה משקה יקר, והיין - משקה עממי. אפשר להטיל בלו גבוה על משקאות חריפים ביותר, כי כאן סכרוע האינטרס הציבורי. יש להבדיל בין יין וערק לא רק מבחינה משקית, אלא מבחינת בריאות העם. עד כמה שידוע לי בכל אותם הצוים אין כל הכנה לבחינות הללו, והמטרה היא פיסקלית גרידא. הטילו על היין בלו כל-כך גבוה, שמגב כבר להשתמש בקוניאק.

אני סבור שדברים אלה דורשים רביזיה מרחיקת-לכת, ומבלי לחכות לדיון - שאני שמח לקראתו - מבקש לרשום לי זכות הסתייגות בנוגע לצו זה והצו הראשון.

א.ס. גניחובסקי: רצוני לבקש מאת היו"ר להעמיד על סדר-היום של הוועדה את שאלת הבלו על הנייר.

אשר לבלו על יין, אני מציע כי נקבל כאן החלטה, שיספקו לאוכלוסייה יין זול לקידוש, הבדלה ולפסח.

א.ד.

א.מ. גניחובסקי:

רצוני להטב את תשומת-לבם לעובדה, כי הימאים המקבלים 40% מסכרם במל"ט חוץ - מכניסים לארץ בשר חזיר וטריפה, וזאת ללא רשיון ולא תשלום כל מכס. אני הייתי מבקש דיון בשאלה זו.

ח. אריאב:

בעת הדיון בוועדת המסנה אמרתי כבר, שהנהלת היקבים הודיעה לממשלה שהם מוכנים לספק יין זול וטוב לאוכלוסיה, בתנאי שיורד הבלו, בפרופורציה מתאימה. ואמנם, בשנה האחרונה הם הורידו את המחירים ליין עממי, ואילו הבלו לא הורד. אני מאיעה כי הוועדה תפנה את תשומת-לב האוצר לבעיה הזו.

ה ר ח ל ט : לאשר את 3 צווי המכס והבלו.

הסתליגות : לחברי-הכנסת ציזלינג ובדר.

זכות להודעה לחבר-הכנסת גניחובסקי.

העברות מסעיף לסעיף בתקציבי המשרדים והשוני.

תקציב אא הפיתוח.

א.מ. גניחובסקי:

הענין נראה תמוה בעיני, ממתי נעשות העברות מסעיף לסעיף בתקציב הפיתוח? ידוע כי בתקציב הפיתוח יש סעיפים שלא קיבלו את מה שהוקצב להם, ובתקציב זה עושה השר את אשר הוא מוצא לנכון.

מר ארנון:

הבעיה שיש סעיפים שלא קיבלו את הסכומים הנקובים בספר התקציב אינה שייכת לכאן.

היו"ר י. גורי:

השאלה שעורר כאן חבר-הכנסת גניחובסקי אינה קשורה באישור או אי-אישור העברות מסעיף לסעיף.

הכלולה

ה ר ח ל ט : לאשר את ההצעה/במכתב אגף התקציבים מס. 18/02-2053 מיום 8.12.53, על שינויים בתקציב הפיתוח.

תקציב משרד המסחר והתעשייה.

א.מ. גניחובסקי:

יש משרדים בהם מופיע סעיף "הענקה ונופש" ואחרים בהם אין סעיף זה, מה פירוש הדבר?

מהו הנוהל בעניני נופש לעובדים. אני יודע כי נשלח חוזר מנציבות המנגנון, בו מציעים לעובדים לבלות את חופשתם במלון "הגליל" בנצרת. האם מלון "הגליל" נכלל ברשימת בתי-המלון המארחים את עובדי המדינה בעת חופשתם?

מר ארנון:

אחרי אישור התקציב היה הסכם שכל משרד יקבל סכום מסוים למטרת נופש לעובדים, בהתאם להוראות של נציבות המנגנון. בדיונים שהתנהלו על כך, אמרנו שאין באפשרותנו להקציב סכומים מהרזרבה הכללית, ואנו מוכנים לדון על הכנסת סעיף מיוחד בתקציב כל משרד ומשרד למטרה זו. באנו בהסכם עם כל המשרדים, ועל-סמך זה אנו מבקשים העברות בתקציבי כל המשרדים. לענין זה אין הל שייכות למלון "הגליל" בנצרת.

א.מ. גניחובסקי:

אני סבור אאך שבתקציב צריך להיות סידור כולל לנופש, ולא שכל משרד יחליט מה לעשות. אפשר לעשות העברות מסעיף לסעיף בתחומי התקציב עצמו ובסעיפים שישנם בו, ופה המדובר הוא על צורך חדש, ולא על סעיף שישנו בתקציב.

א.ד.

א

אנני חושב כי טענתו של חבר-הכנסת גניחובסקי צודקת, אבל לטר מותר להשתמש ברזרבה למטרות

ד"ר קיטרונן:

אלו.

אני מאיע כי את השאלה הפורמלית, אם אפשר להעביר מסעיף בתקציב פרט אחר, נכרר אחר-כך.

היו"ר י. גורי:

לאשר עקרונית את ההצעה הכלולה במכתב אגף התקציבים מס. 13/01-2003 מיום 6.12.53, על שינויים בתקציב משרד המסחר והתעשייה.

ה.ר.ח.ל.ט:

על הפרט החדש חל הסייג שטעון בירור.

תקציב משרד החקלאות.

אני הייתי רוצה לדעת מה גרם לכך, שצריך כמעט להכפיל את התקציב להדברת הכניסה השחורה ולפיתוח הדייג הימי? האם סכומים אלה נועדו לאדמיניסטרציה?

ה. אריאב:

מכל מקום זה אינו עבור משכורות. אני אברר זאת ואמסור הסבר.

מר ארנון:

לאשר את ההצעה הכלולה במכתב אגף התקציבים מס. 11/01 - 1923 מיום 23.11.53 על שינויים בתקציב משרד החקלאות.

ה.ר.ח.ל.ט:

לאשר את ההצעה הכלולה במכתב אגף התקציבים מספר 31/01-2001 מיום 6.12.53, על שינויים בתקציב הוצאות מילווה חובה - מס רכוש.

לאשר את ההצעה הכלולה במכתב אגף התקציבים מס. 20/04-1324 מיום 24.8.53 על שינויים בתקציב משרד הפנים.

לאשר עקרונית את ההצעות הנאות. הפרטים החדשים טעונים בירור:

הצעת אגף התקציבים מס. 07/01-1896 מיום 12.11.53 על שינויים בתקציב משרד הבריאות;

הצעה מס. 34/01-1924 מיום 23.11.53 על שינויים בתקציב משרד הדואר;

הצעה מס. 15/01-1799 מיום 5.11.1953 על שינויים בתקציב משרד המשטרה;

הצעה מס. 22/01-1892 מיום 8.11.53 על שינויים בתקציב משרד התחבורה.

אד.

א. הרצפלד:

רצוני להציג שאילתה למשרד המסחר והתעשייה, בנדון בית-חרושת לחמרי הדברה "מכתשים" שמוקם על-יד/ באר-שבע. חברת "ניר" בונה שם בית-חרושת לתפארת, ומשרד המסחר והתעשייה הבטיח לתת להם הלוואה מתקציב הפיתוח. לפני כמה ימים נתקבלה תשובה מהמשרד - לאחר השהייה של כמעט 9 חודשים - ובה נאמר בין היתר "... לאור הדו"ח של היועצים הכלכליים והטכניים לא אוכל להמליץ על מתן ההלוואה" מתוך חשד סובייקטיבי. אני סבור שלא ביקרו במקום לא יועצים כלכליים של המשרד ולא יועצים אחרים, כי מי אשר ביקר במקום נוכח לדעת כי הולך ומוקם שם מפעל עאום.

אני תובע כי יוזמן לוצעדה שר המסחר והתעשייה

כדי לתת הסבר על כך.

היו"ר י. גורי:

איני בטוח אם אנו יכולים להזמין את השר, כי פירושו של דבר שבכל עניני התקציב, המקיפים את כל האדמיניסטרציה, אנו יכולים להיכנס בדיון ודברים עם כל שר, כדי שיתן הסברים למי הוא נתן הלוואה ולמה, ולמי הוא סירב להעניק הלוואות.

חבר-הכנסת הרצפלד יכול להגיש שאילתה בנדון

לשר המסחר והתעשייה מעל במת הכנסת, אבל הענין חורג מסמכותה של ועדת הכספים.

י. בדר:

אני סבין כי המלצות כאלו הן בידי משרד המסחר והתעשייה, ויש לי הרושם -לפי מה שראיתי במקום - כי לא רק שיקולים מעשיים הכריעו הפעם לטובת גישה זו, כמו שיש לי הרושם כי במקרים אחר מחליט על איזו שהיא המלצה, שלא רק שיקולים מעשיים הכריעו את הכף. אני סבור כי חובתנו לעזור במקרה זה, ואיני בטוח אם נוכל לעזור על-ידי לחץ על משרד המסחר והתעשייה. אני מסתכל על הענין מבחינת תקציב הפיתוח, ואנו מוכרחים למצוא בתקציב הפיתוח סכום מתאים למתן ההלוואה הנדרשת על-ידי המפעל כדי לעזור לו. לכן אני שמח שנמצא עמנו כאן מר ארנון, ואני חושב שחובתנו לעזור לנו למצוא בתקציב הפיתוח את הסכום המתאים, אם לא באותו סעיף שבידי משרד המסחר והתעשייה. חושבני כי בתקציב הפיתוח אפשר עוד למצוא 250,000 ל"י בשביל הלוואה למפעל זה. אם ייעשה הדבר, עשינו בכך דבר קונקרטי והשוב לטובת החקלאות, הייצוא ולטובת הנגב.

היו"ר י. גורי:

לכל היותר, אני יכול להעביר קטע מהפרוטוקול לתשומת-לב שרי המסחר והתעשייה, האוצר והחקלאות, מתוך הדגשה כי הוועדה לא מצאה לאפשר להיכנס לדיון בבעיה.

הישיבה בעולה.

הישיבה נעלה בשעה 13.30.